

INTERVJU: Tina Grum, Tržičanka, ki jo je življenjska pot peljala v tujino

Marija Mravlje

Tina Grum je doma v Bistrici pri Trziču. Svojo pot je začela kot plesalka v Mladinskem gledališču Trzič. Zaključila je številna usposabljanja skupinskih vadb v tujini. Že več kot 15 let se ukvarja z vodenjem različnih vadb: pilates, zumba, joga. Zadnjih šest let poučuje v tujini, kjer tudi živi. Trenutno poučuje na učiteljskih tečajih, delavnicah in vodi redne ure joge v Indiji, v mestu Rishikeshu, in Osaki na Japonskem.

Pravkar ste se po dolgem času vrnil v Slovenijo. Kaj je bil vzrok za vašo odločitev o odhodu v tujino? Kam vas je najprej zanesla pot?

Že od nekdaj sem si želela potovati. Slovenija je majhna in včasih zaprta za novosti. Ni ravno odprt in prijazen trg za mojo dejavnost. Vsa moja usposabljanja so bila več ali manj v tujini. Bolj pogosto sem odhajala na krajša izobraževanja izven Slovenije, bolj me je vlekelo, da bi tam ostala. Potem je prišel dan D, ko sem se odločila, da je sedaj skrajni čas, da odidem ali pa pozabim na klic iz tujine in ostanem v Sloveniji. Odločila sem se, da odidem. Zbrala sem pogum in najprej odšla v London, kjer sem takoj dobila službo. Res je, kar pravijo, ko zapreš ena vrata, se odprejo nova. Zatem sem odšla v Avstralijo. Po enem letu dela v Avstraliji sem dobila izjemno ponudbo za delo v Savdski Arabiji, v glavnem mestu Riadu. Začela sem kot inštruktor skupinskih vadb ter nadaljevala kot fitnessmanager v enem izmed fitness centrov za ženske NuYu v lasti princese Sare. Izjemna izkušnja. Potem me je pot zanesla v Indijo in na Japonsko.

S čim se trenutno ukvarjate?

Delam v Yoga Vini organizaciji. Yoga Vini je certificirana šola joge in ajurvede, ki ponuja tečaje usposabljanja za učitelje joge. Njen glavni namen je vse več ljudi navdihniti, da s pomočjo joge in ajurvede poiščejo mir in srečo v sebi in je ne iščejo v zunanjem svetu.

Imamo pet studiev v Osaki in Kjotu ter svoj mali ašram v Rishikeshu. Nudimo redne ure joge, delavnice in učiteljske tečaje. Jaz pomagam pri organizaciji tečajev in marketingu. Učim redne ure joge ter asistiram Yogi Viniju pri učiteljskih tečajih. Skrbim, da vse poteka, kot je treba.

Odpiramo Yoga Vini studio v Ljubljani, kjer bo naša baza v Evropi.

Trenutno pa z veseljem delim svoje znanje in izkušnje prav tu v Trziču.

Kaj pogrešate v tujini?

Ko sem na Japonskem, pogrešam naravo, tišino, zdravo domačo indijsko kuhinjo.

V Indiji ne pogrešam ničesar. Mogoče občasno pride želja po morju in spanju brez komarjev, ampak hitro mine. Skočiš v Ganges, kupiš mrežo za komarje, pa je. V Rishikeshu se počutim doma.

Kakšne so bivanjske razmere, v katerih bivate?

Na Japonskem živim v Osaki, v majhnem stanovanju v centru mesta, kar je velik privilegij, saj imam hiter dostop do podzemne železnice in vlaka. Vse imam zelo blizu, vključno s trgovino in službo. Tu je življenje zelo hitro. Vse se vrti okoli dela. Ni resničnega uživanja življenja, počasi se tega navadiš. Japonska je zelo čista, mirna in varna država.

Indija je druga zgodba. Živim v Rishikeshu, to je bolj na severu proti Pakistanu. Iz New Delhija je šest do osem ur vožnje s taksijem ali pa 50 minut z notranjim letom do Dehraduna. Od Dehraduna do Rishikeshu je potem še 45 minut vožnje s taksijem. Tu je reka Ganges, ki je

še zelo čista. Živimo obdani z divjino. Smo se že srečali s klopotačo, tigrom, slonom, opicami, ni da ni (smeh). Rishikesh je mesto, ki velja za prestolnico joge na svetu. Tu je ogromno šol joge in ašramov. Življenje je že modernejše, ker je ogromno turistov, je čistejše, varnejše. Veliko se gradi, tako da vsakič, ko pridem, je Rishikesh rahlo drugačen, kar me žalosti.

Vsi imajo filtre za vodo, da je hrana tu neoporečna in z lahkoto ješ in piješ povsod. Jaz se nikoli ne cepim za tifus ali hepatitis, tudi malarije v tem koncu ni. Sem pa lansko leto zbolela za dengo. Posebno doživetje je, ko greš prvič v bolnico v Indiji, težko opišem. Me je pa presenetilo, da poleg normalnih zdravil dobiš predpisana tudi ajurvedska zdravila.

Meni je všeč prav to, da ni preveč pravil. Sam se odločaš, kaj je zate dobro, kaj ne. Ljudje živijo z naravo in verjamejo v njeno moč.

Veliko ljudi si v Indijo ne upa, češ da je nevarno. Vas ni prav nič skrbelo?

Jaz se počutim varno. V Rishikeshu sploh, kot doma. Vedno odpotuješ z zdravo pametjo. Izogibaš se predelov, ki jih odsvetujejo, spoštuješ njihovo kulturo. Ne sprehajaš se sam sredi noči po neobljudenih predelih. Indijci so zelo prijazni ljudje, vedno pripravljene pomagati. Je pa res, da je Indija ogromna in so razlike med področji in mesti. Veliko je težje dostopnih predelov, kjer je življenje drugačno, kot smo ga vajeni mi. Nikoli nisi čisto sam, ker vedno srečaš nekoga, ki tudi potuje.

Menim, da nam strah ne sme preprečiti živeti življenja in izkusiti stvari brez predsodkov.

Ste imeli pri prilagajanju v novo okolje in ljudi kakšne težave?

Vedno je težko na začetku, ker je druga kultura, pravila, jezik, navade. Na začetku se vedno loviš. Vsak začetek je težek, ker je drugačen, je izven našega varnega območja. Prisiljeni smo, da funkcioniramo drugače. Naučiš se, da je začetek vedno izziv, da s časom postane veliko lažje. Življenje ni vedno ležerno, se ves čas spreminja, ogromno je presenečenj. Tako kot potrebuješ odločnost, moč, moraš biti tudi prilagodljiv in sprejemati novosti. Delo v tujini ti odpre oči in um.

Lahko opišete svoj življenjski slog v tujini.

Na Japonskem se zbudim ob 6.00. Dan začnem s svojo jogijsko prakso in ajurvedskimi rituali. Sledita tuš in zajtrk. Pregledam pošto, uredim stvari na računalniku. Skuham kosilo, ki ga vedno vzamem s seboj na delo. Potem grem v studio. Z delom končam proti večeru in se vrnem domov. Na Japonskem je moj vsakdan več ali manj deloven. Ko imam prost dan, pospravljam, nakupujem in se sproščam doma ali v mestu.

V Indiji se zbudim vsak dan že ob 4.30, ker pričnemo s tečajem ob 6.00. Začnemo z jutranjo jogijsko prakso. Potem imamo zajtrk, nadaljujemo z učenjem in praktičnim delom. Ob 10.30 imamo kosilo. Po kosilu imajo študentje karma joga, jaz imam prosto. Ob 13.00 imamo predavanje in po predavanju prigrizek. Sledi še en tečaj joge. Ob 18.00 imamo večerjo. Po večerji imamo večerni program ali pa imajo študentje prosto. Večerni program je kirtan, satsang, meditacije, skupno učenje.

Ob 21.00 gremo spat. Prosti smo en dan v tednu. Po navadi gremo v mesto ali posedat ob Ganges.

To je satvično življenje. Spanje, hrana, praksa, vsak dan ob isti uri. Prinese lahkotnost in mir. Telo se prečisti in pozdravi, um se pomiri. Ugotovimo, da imamo v svojem življenju ogromno slabih navad, ki so bile pridobljene in se jih da spremeniti. Začnemo živeti bolj zdravo, s tem pa se izboljša spanje, prebava, videz, teža, počutje.

Kako je s koronavirusom v Indiji?

Marca smo ravno končali s tečajem, ko se je Indija popolnoma zaprla. V Indiji ni bilo nobene panike med prebivalci. To velja za Rishikesh in kar sem slišala od drugih. V Indiji vsak dan umre ogromno deklet pri porodu, ogromno jih umre za tuberkulozo, korona ni bila nič za domačine. Jaz sem bila v Indiji do začetka marca, ko mi je uspelo dobiti evakuacijski let domov. V tem času so imeli virus pod kontrolo. Večina obolelih je bila turistov. Domačini niso zbolevali. Imeli smo omejen čas gibanja – ven si šel lahko samo med 9.00 in 13.00, v trgovino ali na sprehod, z masko seveda. Zaprli so vse hotele in restavracije. Zaprli so tudi notranje meje med pokrajinami. Če si hotel potovati do letališča, si potreboval posebno potrdilo svoje ambasade s podatki leta in taksista. Številni leti so bili odpovedani. Cene so se povišale. Moj evakuacijski let je imel trikratno ceno, kljub temu pa je bil razprodan. Trenutno se stanje, vsaj v Rishikeshu, normalizira. Mednarodnih letov še vedno ni, Indija je še vedno na rdeči listi.

Imate kakšne posebne izzive in cilje za prihodnost?

Ja, velik izziv je koronavirus. Ta je razlog, da sem v Sloveniji. Če bi bilo normalno, bi sedaj že potovala v Indijo, ker bi septembra začeli s tečaji.

Po drugi strani pa imam možnost deliti znanje in izkušnje v Sloveniji, kar se drugače ne bi zgodilo. Poučujem jogo štirikrat tedensko v Plesnem klubu Tržič. Odziv je odličen. Veseli me, da imam možnost približati jogo ljudem.

Kot sem že omenila se Yoga Vini širi v Evropo. Opiramo studio v Ljubljani, ki bo baza v Evropi. Če bo stanje doma in po svetu dopuščalo, maja 2021 pride v Slovenijo Yogi Vini. En mesec bova v Sloveniji. Organizirane bodo številne delavnice in tečaji. En mesec bova gostovala po Evropi, potem se vračava v Indijo. Vse ostalo naj bo presenečenje.

Hvala. Namaste.

Lokah SamastahSukhinoBhavantu. (mantra)